

[Statsministeren.]

tage i Retning af Byens Udvikling. Der bliver hverken til Aalborg eller andre Byer ydet saadanne Bidrag, som det ærede Medlem her forlanger. Men naar det ærede Medlem endelig mener at kunne benytte en saa stærk Kritik over for denne Udvikling og ikke mener, at der fra Regeringens Side tages tilstrækkeligt Hensyn paa dette Punkt, saa kunde det ærede Medlem jo selv gøre Begyndelsen. Han repræsenterer jo Aalborg, og vilde det saa ikke være rimeligere, om han boede i Aalborg og drev sin Virksomhed deroppe fremfor at leve i København og drive sin Virksomhed her? (*Christmas Møller*: Det er noget Vrøvl). Ja, det er nok muligt, men det faar det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft klare, for det er jo ham, der etablerer denne Tilstand. (Afbrydelse). Nej, det var det ærede Medlem Hr. Christmas Møller; det har jeg nok hørt.

Til det ærede Medlem Hr. Holstein, som nu holdt en ny større Tale og derunder stillede en Række Spørgsmaal, skal jeg indskrænke mig til at bemærke, at der ikke til mig er kommet Anmodninger om en fremmed Flaades Ophold paa et bestemt af det ærede Medlem angivet Sted.

Med Hensyn til Grænsebevogtningen er der, som jeg troede, det var bekendt, for henvend et Aar siden truffet forskellige Foranstaltninger, som man ansaa for fyldestgørende i den da foreliggende Situation. Der er kommet en Henvendelse fra den sønderjyske Befolkning med 27 000 Underskrivere, tror jeg; den er nu til Behandling hos de militære Myndigheder, og naar denne Behandling er tilendebragt, vil det være muligt at tage Standpunkt til de Ønsker eller Anskuelse, som i saa Henseende maatte komme frem.

Naar det ærede Medlem spørger, om det er Hensigten at gøre Danmark til et Lydrige under et nærmere angivet Land, kan jeg sige, at det er hverken Hensigten at gøre dette Land til Lydrige under det ene eller det andet Land. I øvrigt forekom det mig at være en højt mærkelig Tale af en dansk Rigsdagsmand, det ærede Medlem holdt. Den var helt igennem en Mistænkliggørelse af det Land, hvori han selv er Rigsdagsmand.

Finansministeren (H. P. Hansen): Det ærede Medlem Hr. Krag beskæftigede sig igen med Statsgælden og mente, at det vilde være frygteligt, naar Staten nu skulde til at laane en 100 Mill. Kr. I samme Aande-

dræt erklærede det ærede Medlem, at det vilde være ganske naturligt at lade Seddelpressen rulle, udstede for 200 Mill. Kr. nye Sedler og tvinge Staten og Kommunerne til at sørge for, at disse Penge ikke vender tilbage til Krisefonden, men at de benyttes til at etablere offentlige Arbejder. Der staar udtrykkeligt i det ærede Medlems Tale, at Staten og Kommunerne maa ved Iværksættelse af offentlige Arbejder sørge for, at Pengene ikke vender tilbage til Krisefonden. Disse Millioner skal udlaanes rentefrit eller til en billig Rente; men jeg gaar ud fra, at Staten og Kommunerne skal forpligte sig til at tilbagebetale disse Penge engang i Tiden, og saa spørger jeg det ærede Medlem Hr. Krag: Hvis man kan ordne Krisen og bringe Renten ned paa den Maade, hvor er saa Grænsen for at lade Seddelpressen rulle og etablere det, som J. A. K. arbejder saa stærkt for at indføre: Laan, som er rentefrie?

Jeg synes, at det ærede Medlem egentlig skylder Tinget at give en nærmere Redegørelse for, hvorledes hele dette System skal sættes i Gang. Det fik vi ikke ved de Udtalelser, det ærede Medlem har fremsat; men jeg synes, at den Tale, han her har holdt, er af den Betydning, at det vilde være rimeligt, selv om det er sent paa Natten, at det ærede Medlem nærmere motiverede, hvorledes dette skal etableres.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Selvfølgelig har den højtærede Statsminister ganske Ret, naar han siger, at det er uberettiget at angribe Regeringen, fordi Odense Ægforretning flytter sit Hovedkontor til København, eller andre Firmaer gør det samme — jeg har hørt den højtærede Handelsminister ved en bestemt Lejlighed nævne de samme Eksempler. Der er ingen, der retter Angreb paa Regeringen derfor. Det er slet ikke det Spørgsmaal, vi har drøftet. Det, jeg udtalte mig om, var Spørgsmaalet om Hovedstadens uforholdsmæssige Vækst i Forhold til det øvrige Land og de Bestræbelser, som Regeringen kunde og burde udfolde for at søge at skabe Decentralisation, for at faa Kulturgoder flyttet ud til Provinsen og benytte Lejligheden til aktivt og positivt at modarbejde en Tendens, som alle maa erkende er uheldig. Og det kan ikke nytte, at den højtærede Statsminister begynder at snakke om noget helt andet end det, som i Virkeligheden har været Genstand for Omtale.